

עורך התרשומת: ליאור קרול

נושא: מקור ראשון ישראל היום

תאריך הפגישה: 28/04/2014

שעת הפגישה: 13:00

משתתפים חיצוניים:

דיבוד גילה, אסף אילת, גיא בר-צור, יונתן צויקל, אורית שרפ, צחי ברקוניץ, ליאור קרול
 משתתפים מוהרשות:

יונתן – יש לך קשר לקבוצות שרצו לרכוש את העיתון?
אסף – אנחנו רוצים לקבל החלטה ביוםיים הקרובים, אספנו נתונים והבנו את השוק. אנחנו רואים חשיבות לדברים שאתה אונבר בקשר למיזוג ומאפיינו העיתון.
יונתן – השיחה לציטוט, חלק מהנתונים יכולים לשמש לצורך המיזוג. זה אולי יהיה גלו依 אם יהיה הליין משכתי.

דיבוד – אם יונש ערד, פונים ונדווחים על הרצון – אם אתה מתנגד – בית הדין מחליט מה לחשוף.
בעל עיתון בעבר – אני לא קשור לאף גוף. מאז שהנאמן הגיע את הודעה – פנו אליו אם אני רוצה להניש הצעה ולהצטרך לקבוצה כלשהי. בוגדים לא.

לא באתי לשפוך אוור על הצדדים הכלכליים, שמחתי לבוא משתפי סיבות –
[REDACTED] ישראל היום הגיעו הרבה ואני עוזר.

הרצון שלי לבוא – אני עשור בעיתונות בישראל, [REDACTED]
[REDACTED] אחורי שהחלטת את מי אתה מעסיק. כמעט ולא התערבתי,

אורית – יש השפעה לנכורה של העורך?

בעל עיתון בעבר – כן, אפרט אחיך. שמעתי שאתה שוקלים שניתן להגביל בצורה זו או אחרת את בעל המאה שלא להיות מעורב. וזה לא נכון, אין כל דרך כעולם לעוצר את זה.
העיתונות כולם, ובישראל, מתחולקת לשניים – חינם ובכסף. כשהאת מחלק בחינם – אתה לא יודע מי לוקח, אין יחס של נזון ומקבל. בעיתונות נמכרת, שהיא זו די נכהך, עיקר דאגתו של המוביל היא לאנשים שימושיים על המוצר מדי שבוע. לכן היחס החשוב הוא בין הקוראים למערכת.

לבוויל יש השפעה לא קטנה. לפוליטיקאים יש השפעה דרך הפרטנים שהם רוכשים, והגופים הקשורים רוכשים. המפרסם הגדול אצל העיתונות האידיאולוגית – מקור ראשון והארץ – הוא גופים קשורים לפוליטיים. משרד החינוך פרסם בידיעות בהרבה כסף ולא בעיתונים אחרים – כי כך הוא החליט.

זה מה שמנוע מעתינאים עם אגידה לבסוף לצדדים – כי אם תלך רחוק מידי – הקוראים יעזבו.
זה לא קיים במקומות אחרים, שם זה המחיר. אלא בשוק הדעות.

אסף – למה זה שונה? שאנו מיציר אוניברסלי מיציר שיתאים לצרכיו האופנני.
בעל עיתון בעבר – באופננו אתה יכול למכת הכלול למחיר ובעיתון לאו. אם יכנס אדם שלא מעוניין אותו מספר המוניים, אז האיזון הטבעי בשוק העיתונות נעלם. לא קונים עיתונים כדי להרוויח. אם הוא ישנה והוא יהיה

בחיננס – עדרין יקראו אותו. הסכנה – מדובר באדם שלא מעוניין אותו הרוחניות. אם זה מוצר אחר – זה טוב כי המחרירים יורדים, אבל בעיתונות – אם לא מעוניין אותו שחלק ממנוייו יעזבו – הרسن הטבעי שיש לכל כו"ל בעולם – נעלם.

אסף – לפי מה שאתה אומר – לעורכי מקור ראשון אין תמרץ לאישור כי זה יפגע במה שהם בנו. בעל עיתון בעבר ■ גבר החשש של הفرنسا, והם לא יודיעים מה יהיה

הם חוששים שהם יפוטרו ככו עובדי מעריב.

לא יודע אם זה תפקידם לדאוג לחופש בשוק הדעת, אולי זה לוועדות בכנסת. בתחום חופש הדעת – יש סכנה למי שלא אייפת לו מהרווחיות של מוצר – שייקח עיתון איקוטי ויפגע בו. גיא – התזה שאתה מועלה שכגון מישחו שלא אכפת לו מהרווחיות וזה הוא עשוי להתעורר בתוכן העיתון. בעל עיתון בעבר – כל מי שיקנה יתעורר, אבל בעיתונות שיש רשן פנימי שבוגן. על זה שאתה לא רוצה לאבד קוראים

אבל הרוחניות של המוצר לא מעניינת ואז לא אייפת לו מוחקרים. אסף – איך מבססים שאין לו? גם אם הוא מפסיד כספ' – יש עיתונים אחרים שmpsידים כספ'. גם לא חושכים זהה רע שנוחלקים בחיננס.

בעל עיתון בעבר – זה בעיה. קשה להוכיח ואני לא יודע אם זה מצדיק הגבלות שונות. אני אומר שהעיתונות האיקוטית הולכת לסלול

אסף – על מה עיתון הינו מסתכלים – הפסדים לאורך זמן, תכנית עסקית?
בעל עיתון בעבר – אין דרך. בworth יש ■ תכנית עסקית

דיוויד – מה ההשפעה של הנודל? אם מישחו אחר היה חלק חיננס?

בעל עיתון בעבר – אין לי בעיה שהוא יחלק חיננס.

דיוויד – זה לא קשור לגודל של ישראל היום?
בעל עיתון בעבר – לא, זה קשור לעומק הcis

דיוויד – למי ישראל היום יותר קרוב פוליטית?
אוריה – בעבר אמרת שמקור ראשון ומערב יותר קרוביים להארץ.

בעל עיתון בעבר – אני לא יכול לדבר על דעתיהם של אחרים.
אני לא חושב שזו סיבה להתנגד. לי היה

חשוב להגיד את זה. אבקש להוסיף ■. אין לי ספק שמר עוזר או קבוצה אחרת תרכוש במהירות את המוצר. יכול להיות שהמוצר יהיה ■ יותר ופחות ביטחון תעסוקתי.

אסף – כמו אפשר לסמן על כך שישמרו על העיתון.
בעל עיתון בעבר – לא ניתן לדעת בודאות יש המן קבוצות שרצו להתרחות ■ אם ■ לא יהיה בתחרות קבוצות אחרות יצוץ.
גיא – איך אתה רואה את הקורבה בין העיתונים? מה הכى קרוב?

בכל עיתון בעבר – אין ספק שבשבוע מצד אחד, וישראל היום מצד שני. ישראל היום הוא הכי נפוץ. אבל זה שהוא בוחר לרכוש בהרבה כסף את מקור ראשון -

ליאור – אתם או WGT?

בכל עיתון בעבר -

יונתן – אתה מדבר על חוסר הרסן – איך זה יקרה בפועל?

בכל עיתון בעבר |

יונתן – אתה מדבר על ירידת האיכות?

בכל עיתון בעבר – מדבר על ירידת הרסן, לאו דוקא האיכות.

אסף – קוראי מקור ראשון שקוראים עיתון יהודי – אם יגעו לאיים עיתון חדש?

בכל עיתון בעבר – צריך להשיק המון כדי להקים עיתון, ולא הרבה יעשו את זה. כבר אין הרבה עיתונים איקוטיים בישראל. הארץ גלובס ומקור ראשון זה מה שנשאר.

אוריה – ראיינו כניסה של עיתון סופה השבע.

בכל עיתון בעבר – מעדרף לא לדבר עליו.

גיא – אם יגעו בקורסי מקור ראשון – لأنם יעברו?

בכל עיתון בעבר – פשוט אנשים יפסיקו לקרוא עיתונים איקוטיים. הם יקראו בחינם את מה שמנודכו להם – עלוני שבת, ישראל היום, בשבוע. יש סקרים בעולם – יש קשר הרבה יותר רגשי לעיתונים. אני מרגיש שגם אין את המחויבות לקורא – אייכדו משחו בעיתונות.

אוריה – אתה אומר בעצם כלב השמירה של הדמוקרטיה אבל גם אתה אומר שהחינמוניים לא עושים את העבודה הזאת. אם אתה רוצה עיתונות חופשית אתה צריך לשלם על זה. לי קשה לטען נגד עיתונות חופשית – התחלתי בעיתון ישראלי את המודל.

בכל עיתון בעבר – אם אתה לא משלם על העיתון – אז מישהו אחר משלם בשביבך.

אסף – יש 2 סוגים עיתונים בחינם – אחד עם פרסומות להרוויח ואחד שלא איכפת לו להפסיד.

בכל עיתון בעבר – עיתונים חינמיים – שרוצים להרוויח הם מואז רזים, בלי מערכת גדולה, מעט מאוד השקעה במערכת, עיתון יחסית השקעה אדירה בתפוצה והתבססות על פרסום.

בישראל יש מוצר ייחודי – יש לו איקות, מספר חלקיים ומוספים. אפשר להוכיח שהוא יכול להרוויח כסף. עלות הדפוס וההפקה ידועה, המערכת יקרה איקוטית. מאחר שמהיריו הפרסומות שלו מאוד נמכרים, הוא לא יכול להרוויח.

אסף – איך אפשר לבסס כלכלית?

בכל עיתון בעבר – מתמטיקה פשוטה – יש עליות. אבל זה לא רלוונטי .

אסף – מה היחוד של עיתון בהשוואה למדייה אחרת?

בכל עיתון בעבר – עיתונות זה עמוק לטוח אורך, אתה בונה אגדה ואתה לומד מה חשוב ולקראן בעיקר בסוף השבוע. מדיות אחרות – יותר שטחות, אתה לא בונה תפיסת עולם.

אסף – אתה יכול לבדוק בפייסבוק, לחנוך את הילדים לבדוק וכדומה. יש מגוון דעות באינטרנט.

בעל עיתון בעבר – בפייסבוק אתה לא יודעת כמה קוראים את מה שאתה כותב וככזה הם מוחוויכים. בעיתון – אין הרבה עיתונים – אתה יודע מי עוד קורא איתך, יש הרגשה של משה קהילתי, חברתי גם תחקירים בטלוייזיה – מתמקדש בעולם אחד בשבוע, אתה לא מוגבל תפיסת עולם מלאה. בעיתונות יש מאות או אלפי כתבות בשבוע. זה הרגל, השינוי – שאתה קורא כל בשבוע. אין לסקופ השפעה רבה, אלא לכותב, התפקיד רצינית שבוע אחרי שבוע בנושא נגביר את החבנה של החסיבות שלו. זה חינוך עמוק, לא רוחב.